

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună

Redactor: P. BOȘOROGAN

Gânduri din veacul XX-lea

În desfășurarea evenimentelor zilnice din veacul în care trăim, în salturile și extravaganțele de tot soiul ce se fac în viața tehnică financiară și socială, criza morală își are și ea rolul ei.

Trăim în epoca materialismului și preocupările sunt — în masă ca și la individ de-a rezolva într'un sens cât mai acceptabil problemele cele mai complicate de acest gen. Totuși greutatea situației financiare persistă și ea se resimte în tot momentul.

Technica mai mult ca oricând, înregistrează cele mai fabuloase progrese pe acest tărâm: mașinările cele mai perfecte se fabrică și tot ce spiritul de invenție al celei mai luminate minți poate crea se înfăptuiesc azi într'u distrugerea omeniei de mâine.

Tot zbuciumul, frământarea și zarva înfrigurată ce stăpânește mințile sau inimile tuturor sunt într'u perfecționarea tehnice pentru a se

nimici oamenii unii pe alții, în găsirea unei soluționări binecuvântate pentru înlăturarea crizei (fără curba de sacrificiu) și lumea s'ar ocupa bucuroasă în descoperirea nu știu cărui patent producător de câștig, de tot și de toate, dar cine se mai gândește azi la rezolvarea marelui crize morale sufletești prin care trecem?

Lumea plutește în barca naufragiată a zbuciumărilor, izbindu-se de stâncile tuturor greutăților, învârtindu-se mereu într'un cerc vicios, fără să se apropie de țintă, limanul ocrotitor tuturor valurilor: sufletul.

Mai mult ca oricând e ignorată azi problema sufletului.

În vechime, învățații și filosofii atenieni se preocupau intens de tot ceea ce era în legătură cu psihicul.

Filosofii stoici și epicurieni întâlneau în piața din Atena cu Ap. Pavel s'au arătat dispuși a asculta *învățătura nouă* pe care acesta o propovăduia, iar mai apoi l'au învitat chiar în Arcopag să vorbească în mod public.

Mai înainte ca oamenii aceștia să fi știut ceva despre existența unui Dumnezeu Atoatefăcător, din instinct acel tainic sentiment ce se naște în sufletele evoluat și sensibile *au înălțat un altar unui Dumnezeu necunoscut.*

În zilele noastre nu-i nevoie să facem cercetări minuțioase nici cu telescopul nici cu microscopul, pentru a fi găsit Dumnezeu, căci Omniprezența Lui se poate vedea cu ochii liberi în cele mai mari ca și în cele mai mici lucrări.

Nu trebuie să filosofăm până la infinit, disecând până la moleculă ceea ce ne cade sub ochi, căutând în mod tainic și prin simboluri ceea ce se vede într-o limpede filosofie a unui simplu galileean: Evangelistul Ioan:

La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.

Înainte de a fi fost orice, a fost Dumnezeu cu Fiul și Duhul Sfânt-Trinitatea.

Cercetarea adevărilor Evanghelice, și credința în ele, aplicate în viața practică, duc la rezolvarea strălucită a celei mai grele probleme: *a sufletului.*

La baza acesteia stau toate celelalte și omenirea va geme îngenuchiată sub povara care apasă pe umerii ei, atâta vreme cât nu va încerca să înlăture cea mai grozavă dintre crize: *a sufletului.* Ea duce

cu sine rezolvarea fericită a celorlalte căci în ceea ce privește materialismul *va fi deajuns cuiva să aibă ce mânca și îmbrăca* iar când creștinismul viu, adevărat, va fi pătruns în inimile tuturor, tehnica se va mărgini doar a transforma uneltele de război în plug și sapă pentru cultivarea *noului pământ* în care nu va fi război (dar nici o Ligă a Națiunilor, care zadarnic se străduiește pentru pace) doar sufletul el va domni cu toată puterea și măreția frumuseții lui, deasupra tuturor deșertăciunilor omenești.

Eugenia Popp.

Din cartea „Minciuna în lume”

de Lt. Col. Georg von Fiebahn

Minciuna Aurului

(urmărire)

(I. Timotel 6. 9-10)

Această hotărâre a celui mai bogat om de astăzi, este menită, să deschidă ochii multora cari au căutat fericirea în bogăție. Bine înțeles Dl. Rockefeller a greșit crezând că o să fie fericit, dacă va da milioanele sale; o fi știut el, că astfel n'a ajuns la fericire. În tot cazul a înlăturat o mare piedică, care l'a stângenit în a fi fericit.

Oricum, nu mai făcea parte dintr'acești oameni, cari biziue încrederea lor numai pe bogății.

În statul modern, închisorile sunt amenajate să fie luminoase, aerisite, se îngrijește și de mâncare bună și

suficientă.

Mulți pușcăriși au spus deja, că viața în închisoare le-a plăcut mai mult decât afară. — Inșă este o închisoare, care nu poate fi adaptată nevoilor moderne — aceea care rămâne așa cum a fost cu 3000 ani înainte, închisoarea avariției, (sgârcenie) în care oameni înșelați, seduși de Satan, se închid ei singuri. În această închisoare nu pătrunde nici soarele Iubirei, nici raza Speranței, și izovarele bucuriei nu-și vor găsi calea acolo.

La Berlin a murit în anul 1910 bătrânul G. lăsând o avere de peste 10 milioane mărci. Acest om timp de 15 ani, a purtat ca o singură haină un halat de dormit, zdrențeros. Fărămituri de cozonac dintr'o cofetărie pentru 10 pfenigi au constituit pentru el un lux pe care nu și l'a permis prea des. Cum a trăit, așa a și murit. În ultimele zile a lăsat să fie trasă casa de bani cea mare unde au fost depase milioanele sale, aproape de patul său. Încă odată a lăsat să se deschidă ușa, pentru ase bucura de văzul comorilor sale, lăsă apoi să deie cheia în mână și străngând-o în degete cu ultimele sale forțe, a încetat din viață.

Am găsit 10 oțtrase din ziare, lipite pe o coală care au povestit despre asemenea evenimente. Fiecare din aceste știri încep; „*Morți de foame lângă comorile lor*“ sau „*mort de foame*“ din cauza zgâr-

ceniei. Și totdeauna este vorba de oameni în vârsta înaintată, a căror inimă s'a impietrit în serviciul zgârceniei.

Mai este, afară de acești zgârciți, și o altă categorie cari jertfesc viața lor goanei după bani, dar cari sunt de o aparență mai cumsecade, inșă în ochiul Lui Dumnezeu tot nu sunt mai mult decât zgârciți. Deghizează tragerea lor de inimă după bani și se folosesc de lucrurile pământești, după cum pot în plin, dar înaintea Lui Dumnezeu ei sunt zgârciți, deoarece bazează încrederea și speranța lor pe bani și avere, în loc pe Dumnezeu, iar bucuria lor izvorește nu din bunătate, binecuvântărei și milostivirea Lui Dumnezeu, ci din profit bănesc.

Despre aceștia oameni spune cuvântul Lui Dumnezeu: „*Fiilor, cât de anevoie este pentru ceice se încred în bogății, să între în Împărăția Lui Dumnezeu!*“ (Marcu 10. 24).

Zgârcenia nu e numai dorința după bani, ea se exprimă și în încrederea în bani și bucuria în urma banului.

Acești oameni la drept vorbind, se bucură numai de averea lor crescândă. Dacă pierd banii, atunci se sinucid sau înnebunesc. De multe ori, fericirea atârnă numai de bani, acestea sunt Dumnezeu lor. Dacă acestea cad, speranța lor e perdută.

Câțiva ani în urmă, un mare in-

dustriaș și-a pus capăt zilelor, deoarece a suferit pierderi mari. După aceea s'a ivit, că fiecare dintre copiii săi a moștenit câte un milion.

Cât de înșelați sunt acești oameni! Înșelați pe vecii Isus, Iubirea și Credința în persoană, a vrut să-i ducă prin viață, să-i îngrijească să aducă caselor lor binecuvântarea Lui Dumnezeu! Cât de valoroase sunt promisiunile: „*Până la bătrânețta voastră Eu voi fi Acelaș, până la cărunțele voastre vă voiu sprijini. V'am purtat, și tot vreau să vă mai port să vă sprijinesc și să vă măntuesc*“ (Isaia 46. 4). Dar toate aceste nu valorează nimic. Dumnezeu cel viu se disprețuește; în banii morți și reci se pune încrederea! Pericolul e mare și deaceea cuvântul lui Dumnezeu admoniază și atrage atențiunea și celor credincioși creștini „*Indeamnă pe bogății veacului acestuia să nu se îngâmfe, și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele. Indeamnă-i să facă bine, să fie bogăți în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și strângă în vremea viitoare drept comoră o bună temelie pentruca să apuce adevărata viață*“.

Predicatorul binecuvântat Spurgeon povestește despre un om, care în timpurile trecute, când avea o avere mică a dat cu bucurie pentru săraci și cauza lui Dumnezeu. Dar cu cât devenise mai bogat, cu atât mai puțin a fost în stare să dea ceva pentru Dumnezeu.

Spurgeon zice:

(*va urma*)

O ZI DE BUCURIE IN SAROȘ

De mult a fost dorința fraților noștri români și germani, ca să aibă o așa zi. Aceasta a fost fructul moral și progresiv al fraților pioneri ai Evangheliei M. Flueraș și I. Turjan. Domnul a dat multă bucurie prin Harul său așa că frații din mai multe părți ca: Sighișoara, Biertan, Pelicor Valchid, Copșa Mică și Mare, Bachea, Cergău, Saroș Dumbrăveni, Trapold, Hendorf și Hetur a luat parte la serbarea botezului a 13 persoane cari în ziua de 21 August au fost botezate în Târnava de către fr. Mihai Flueraș.

O mare mulțime de oameni din diferite națiuni pornesc într'o lungă coloană, circa 300 suflete, dela casa fr. Turjan, pe străzile Saroșului și se înșiruie pe marginea râului. Ochii multora lăcrămău de bucurie; iar inimile pline de laudă și mulțumire a celor 13 persoane în haine albe se înălțau la tronul Lui Dumnezeu Părintele nostru. Fr. Mărgineanu din Sighișoara și subscrisul au propovăduit cuvântul în limba română și germană.

După intonarea unor cântări și rugăciune și după ce candidații de botez au depus o bună mărturie despre credința lor, au fost botezați în moartea D-lui Isus Hristos. Actul botezului a fost predonat de o liniște solemnă. Chiar contrarii bote-

zului biblic au asistat liniștiți și au fost puși în mișcare. Aici a putut vedea fiecare, că Harul Lui Dumnezeu a lucrat cu o putere în inimile celor ce se botezau.

În ziua aceasta a fost totodată o zi și de sinceră legătură (împreună colaborare) între frații români și germani, din aceste împrejurimi. Fiecare Serviciul Divin a fost ținut în două limbi.

O prietenă germană din Copșa Mare a zis: „Eu am văzut multe, însă una nu o pot uita niciodată: această iubire sinceră a fraților români unii între alții și dragostea lor față de frații germani“, în deosebi buna ospitalitate, cu care am fost tratați la masă. Aici s'a putut vedea ceva, din secretul Bisericii și Corpului Lui Hristos compus din tot felul de națiuni și Limbi (I Petru 2. 9—10; Apoc. 5. 9—10; Efes. 3. 1—6; 2. 22—23)

În casa de rugăciune a fraților germani din Saroș s'a ținut adunarea înainte și după masă, precum și punerea mâinilor și Cina Domnului.

Lucrarea Duhului Sfânt era simțită peste tot.

Mai multe suflete au fost trezite în această zi.

Slabii au fost încurajați și cei întristați mângăiați. Mulți prieteni germani, cari stăteau până acum la răspântie, s'au promis, că la un viitor botez și ei doresc a fi la Domnul.

Deși dușmanul stă la pândă și

urmărește orice mișcare a copiilor Lui Dumnezeu, totuși Domnul dăruiește prin îndurarea Sa terenuri noi porți și uși deschise. În curând vom avea și în Sighișoara unele suflete ceri vor primi Sfântul botez.

Dumnezeu ne-a păzit în ziua aceasta de tulburări externe și interne.

Cu aceasta ocazie aducem mulțumiri îndeosebi fraților din Saroș, pentru iubirea prin care au pus casa lor de rugăciune la dispoziția fraților români. — Deasemenea surorile și toți frații cari au făcut serviciul de „Marta“ merită să li se aducă pe aceasta cale mulțumiri. Tot pe aceasta cale cu bucurie aduc la cunoștință că Domnul mi-a dăruit Harul Său ca să pot lucra mână'nmână în lucrul Evangheliei cu fr. M. Flueraș în împrejurimile acestea unde în tot locul avem credincioși și români și germani.

Rugați-vă mult pentru noi ca Domnul să ne țină în iubirea Sa ca să putem urma amândoi pe „Calea lui Avram“ în toate. Noi salutăm pe toți frații și prietenii. (Efes. 3. 14-21).

M. Flueraș și W. Bretz

Ca și florile...

*Florile în timp de vară
Cresc și înfloresc de zor
În grădină și'n poiană
Răspândind mirosul lor*

*Florile lăsate sunt
Tot de Bunul gând ceresc
Și prin dulcele-i cuvânt,
În culori de laudă cresc*

*Chipul le e fericit
 Implinind menirea lor
 Dar tu, suflete iubit
 Stai mereu nepăsător*

*Suflete sărman revină,
 Datoria-ți nu uita
 Și sămânța cea divină
 Fă-o rod și floare-a da*

*Fericire neseacă
 Drumul tău atunci va fi
 Voia Domnului, se 'ndreaptă
 Spre ai Săi cuminți copii.*

Elena Iacob.

Botezuri.

Pe ziua de 28 August a. c. noi frații din Alba-Iulia și Partoș am pornit în zorii dimineții cu un autocamion spre comuna Almașul-Mare, unde am fost chemați la sărbătorirea unui botez.

Drumul a parcurs o bucată de vreme pe o șosea netedă străjuită de căstani plantați pe ambele părți ca pe o alee apoi s'a transformat în panglică șerpuitoare, urcând tot mai sus trecând pe lângă păduri răcoaroase. Lăsarăm la dreapta cele două stânci înalte, ca doi străjeri ce pare că păzesc dealurile Ampoștei și urcarăm tot mai sus. Departe în zare, se profila „Piatra Craivei“ înaltă ascuțită semănând cu muntele „Omul“. Pretutindeni verde, miros de fân

proaspăt cosit, câte-o vale largă în mijlocul căreia sălta pe pietre, un râuleț zglobiu.

Frumusețea întregii firi este așa de măreață și puternică încât omul a cărui privire și suflet se desfată privind'o pe lângă ea, se simte mic, slab și neputincios.

Am ajuns tocmai la ora de rugăciune care s'a ținut de către fr. Onea din Șeușa. Serviciul Divin a fost ținut de Fr. Simion Gavriș (Partoș) și fr. Gligor Cristea (Alba-Iulia).

Bâncile erau așezate afară în grădină sub umbra merilor pe iarba care fusese cosită și forma astfel un covor frumos neted și curat.

De-o parte roata morii se odihnea de munca ei de peste săptămână, iar apa se scurgea din șipot pe roată cu murmur înăbușit, în spumă albă și stropi de argint.

Farmecul naturii împletit cu pitorescul peisagiilor și al costumelor —flori colorate țesute pe urzeală verde sunt, pentru orașanul înăbușit între zidurile și praful orașului, un prilej de a-și înălța sufletul către Dumnezeu într'o jertfă de mulțumire.

După serviciul Divin, fiind amiaza masa ni s'a servit afară în curtea fratelui Ioan Mariș sub un șir de nuci.

Câtă bucurie la aceasta masă unde frați din mai multe părți, am avut prilejul să ne vedem unii pe alții.

Pe lângă casa de rugăciune curge

părăiașul ce alimentează roata morii. Acolo s'a pus un stăvilar apei, astfel încât la ora 2 ne-am îndreptat spre acest baptiseriu natu al.

Fr. Gavriș a citit cuvântul referitor la botez, iar fr. Gligor Cristea, în cuvinte tari și bine simțite a vorbit de înnoirea vieții și facerea faptelor vrednice de pocăință în urma cărora poate cineva primi botezul și nu creștinismul putred în care trăesc oamenii azi.

Apoi fr. Gavriș a intrat în apă botezând cele 8 suflete strânse de Domnul din mai multe părți.

A mai vorbit fr. Bâldea Nicolae și sora Eugenia Popp. A urmat un program cu poezii soluri etc. și ziua sfârșindu-se ne-am întors iarăși fiecare la casele noastre păstrând în inima și gândul nostru amintirea unei zile fericite.

Eugenia Popp.

*

Pe ziua de 4 Septembrie a. c. deasemenea noi frații din Alba-Iulia și Partoș am pornit de cu noapte spre comuna apropiată Ampoița.

Luarăm trenul mic „Mocănița“ și după o jumătate de oră cu trenul și altă jumătate cu piciorul, am ajuns la Ampoița. Am urcat dealul spre cele două stânci, cari de aproape văzute au înfățișarea maiestooasă a doi munți. Câțiva frați s'au suit sus în vârf deși destul de anevoios, iar noi cei dela poalele stâncii am cântat ca un inn de laudă, în răcoarea dimineții, cântarea „Printre

munți și dealuri simt pe Dumnezeu simțind chiar pe drept cuvânt aceea ce cântam.

Mocănițe și mocănași mici, cu opinci și cu mâncăr alb (zeghe) de lână legat doar cu o baeră la gât, cari pășteau oi și capre, s'au apropiat rezemându-se în băte și privind la noi cu uimire.

Apoi timpul de adunare apropiindu-se, ne-am coborât și îndreptat spre casa de rugăciune. Ora de rugăciune a fost ținută deasemenea de fr. Onea iar Serviciul Divin de Fr. Gavriș și Cristea.

Vremea mesei sosind am fost toți frații — mulțime mare invitați într-o familie de prieteni, cari urmau să primească botezul atunci.

La ora 2 ne-am coborât la râu, care avea drept podoabă naturală de-o parte și de alta a râului, sălcii tremurătoare. A vorbit fr. Ciortea și Cristea despre adevăratul botez pe care însuși Domnul Isus l'a înfăptuit pentru a „împlini dreptatea Lui Dumnezeu“. Corul vocal din Partoș a împodobit acest Serviciu Divin.

Apoi fr. Cristea a pășit în apă, urmat de cele 11 persoane din diferite localități, pe cari, în urma unei frumoase mărturisiri, în fața poporului nespuse de numeros, i-a botezat.

Ne-am îndreptat apoi spre casa de rugăciune unde a urmat punerea mâinilor, Cina Domnului cum și cununia fr. Iiie Jurj cu sora Ioana O-

pruța ambii din Ampoita.

Toate acestea au fost împodobite cu poezii, soluri cuvântări, astfel că tuturor ascultătorilor credincioși și necredincioși li s'a dat îmbelșugată hrană spirituală.

Dumnezeu, în mâna căruia suntem și care în chip minunat se îngrijește de cei ce-L caută dându-le bucurii sfinte, să binecuvinteze tot lucrul Său pretutindeni unde se săvârșește el.

Eugenia P.

*

În ziua de 7 August a. c. la Biserica din Lunca Cernii de Jos a Negoiului s'a serbat botezul a 7 suflete după ce au mărturisit păcatele lor lui Dumnezeu și au crezut în Isus Hristos ca Mântuitorul lor, au fost botezate în apa comunală de către fr. Dragomir Cornea. Iar punerea mâinilor și cina Domnului sa'u îndeplinit de fr. Iustin și Aron. Autoritățile au asistat la fața locului unde au privit lucrul Lui Dumnezeu împreună cu un popor mare la număr.

*

Mare bucurie ne-a dat Domnal în 14 August la Biserica din Hațeg unde s'au botezat 27 de persoane. Actul botezului s'a ținut prin fr. Dragomir Cornea iar cina Domnului prin frații lucrători ai cercului Hațeg-Nălaț.

La serbarea botezului au luat parte și autoritățile orașului. Citirea Evangheliei dela Marcu 16. 15—16 unde s'au referit mai mulți frați după ordinul lui Isus: „*Duceți-vă în toată lumea, predicați Evanghelia la toată făptura.*”

Mulțumim frumos, pe aceasta cale,

D-lui Șef de poliție și D-lui Deputat Dr. Selariu că ne-au respectat drepturile noastre confesionale (religioase) ca și pe oricare altă confesiune.

Celor botezați le dorim dela Dumnezeu, Duhul Sfânt care să-i conducă, să fie creștini buni împreună cu noi toți. Amin.

Iovănescu Petru.

Cond. B.s. Hațeg-Nălaț

*

La Biserica din Sâmpetru în 28 August a. c. s'a serbat un botez nou testamental cu 9 suflete. După mărturisirea credinței lor în Isus Christos și după ce și-au cunoscut păcatele lor au fost botezate de fr. Dragomir Cornea în apa ce vine dela muntele „Retezatu”. Cina Domnului s'a ținut prin fr. Iustin Mihai, Aron și Barbu. Corul dela Biserica Cloptiva a cântat cântări spirituale spre a Lui Dumnezeu laudă. Frații din 31 de Biserici au luat parte. Fr. Petru din Ciula ne-a cântat la Harmoniu.

Dorim binecuvântarea Lui Dumnezeu la întreg poporul.

◆◆◆◆

Căsătorie.

La Biserica din Hațeg în 14 August a. c. s'a ținut căsătoria fr. Sente cu sora Maria. Actul căsătoriei s'a ținut prin fratele Dragomir Cornea și fr. Iustin. Citirea s'a ținut dela ep. Efeseni 5. 22-23.

Sora Catincea s'a referat cu o poezie la noul căsătorit: Bărbat și femeie, Isus Hristos și Biserica.

Un mare număr de popor au luat parte din oraș. Le dorim pace și bucurie dela Dumnezeu la toți. Amin

Iovănescu Petru Hațeg-Nălaț